

Για την υπόθεση των 4 αναρχικών που συνελήφθησαν μετά την απεργιακή πορεία στις 25/9 στην Πάτρα

Στις 25/9 συλλαμβάνονται στην Πάτρα μετά το τέλος της απεργιακής πορείας 4 αναρχικοί που συμμετείχαν στον μπλοκ του εργαλειοφόρου, της συνέλευσης αναρχικών ενάντια στη μισθωτή σκλαβιά με την κατηγορία της οπλοκατοχής, για δέκα σημαίες που κουβαλούσαν. Την προηγούμενη ακριβώς ημέρα, έχει διακηρυχτεί από τον Διευθυντή της Τοπικής ΕΛ.ΑΣ Κυριακόπουλο η απόφαση να συλλαμβάνονται όσοι εντοπίζονται να κουβαλούν ρόπαλα. Όλα τούτα είναι λίγες μόνο μέρες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από Χρυσουαγίτες στις 18/9 στο Κερατσίνι, λίγες μόνο μέρες μετά από τις αντιφασιστικές συγκεντρώσεις και συγκρούσεις που έγιναν πανελλαδικά ως απάντηση στη δολοφονία. Είναι επίσης κομμάτι της ρητορικής για τα δύο άκρα που υπάρχουν στην Ελλάδα αυτήν τη στιγμή και απειλούν τη σταθερότητα και την ανάπτυξη της οικονομίας και της χώρας, αυτά που δυναμιτίζουν την ομαλότητα και τη δημοκρατία.

Η θεωρία των δύο άκρων και της καταδίκης της βίας, η νίκη της δημοκρατίας και του κράτους ως απόλυτου ελεγκτή της πραγματικότητας έχει ένα σαφή στόχο. Την γιγάντωση της εξουσίας του, την είσοδό του σε κάθε τόπο και χώρο, τη διασφάλιση των καλύτερων όρων για την λεηλασία της ζωής μας και την αναπαραγωγή του καπιταλισμού. Ξέρουμε πολύ καλά πως όσα εφαρμόζονται αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα είναι ένα τεράστιο κοινωνικοπολιτικό πείραμα ελέγχου και επίθεσης από το κράτος και το κεφάλαιο. Στην Ελλάδα, οι τεχνικές διακυβέρνησης, καταστολής και ελέγχου πάνε δίπλα δίπλα με την παραγωγή από την κυριαρχία των νέων αναγκαίων κοινωνικών σχέσεων.

Σε επίπεδο καθημερινότητας λοιπόν, βλέπουμε πώς αποκρυσταλλώνονται όλα αυτά. Από τη μία έχουμε τη συνεχή φτωχοποίηση της πλειοψηφίας του πληθυσμού, την εξαθλίωση, την ανεργία, τις ιδιωτικοποιήσεις της γης, των παραγωγικών πηγών, την άρση των μέχρι πρότινος κατεκτημένων εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, τη διάλυση κάθε ίχνους κρατικής πρόνοιας, την απελευθέρωση των απολύσεων, κλπ. Από την άλλη έχουμε την διεύρυνση ποιοτικά και ποσοτικά του ελέγχου και της καταστολής. Τα περισσεύοντα κοινωνικά κομμάτια (μετανάστες, ρομά, οροθετικές, τοξικομανείς) περιθωριοποιούνται, καταστέλλονται, κλείνονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, διαπομπεύονται. Πάνω τους το κράτος πειραματίζεται, αντιλείπει συμπεράσματα, φτιάχνει το τοτέμ που δείχνει στους υπόλοιπους που “δεν είναι σαν αυτούς” τι μπορεί να τους συμβεί. Επιπλέον, για όσους έχουν επιλέξει να μην παρακολουθούν βουβά τίποτα από όλα αυτά, επιφυλάσσει ένα εξίσου σκληρό πρόσωπο. Τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας βρίσκονται εδώ και καιρό σε πόλεμο με το κράτος και τους μηχανισμούς του. Οι εκκενώσεις των καταλήψεων, οι συλλήψεις αγωνιστών από κάθε πολιτικό χώρο, οι επιστρατεύσεις των απεργιών (Μετρο, καθηγητές, λιμενεργάτες), ο στρατιωτικός νόμος και οι διώξεις στον αγώνα ενάντια στα μεταλλεία Χρυσού στη Β.Α. Χαλκιδική, οι επιθέσεις σε κοινωνικούς χώρους από μπάτσους και φασίστες, οι πρόσφατοι έλεγχοι σε κοινωνικές δομές αλληλεγγύης όπως κοινωνικά ιατρεία, η διεύρυνση του τρομονόμου, οι προφυλακίσεις, το ξύλο στις πορείες , όλα αυτά συνθέτουν το περιβάλλον μέσα στο οποίο τα ριζοσπαστικά κομμάτια της κοινωνίας παλεύουν να αναπτύξουν το λόγο και τη δράση τους. Σαφέστατα, ο στόχος είναι να κατασταλούν τόσο όσοι ήδη έχουν πάρει θέση μάχης, όσο και όσοι καλούνται στο άμεσο μέλλον να το κάνουν.

Από μεριάς μας, ως αναρχικοί, θεωρούμε πως η θέση μας είναι πάντα στον αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Η κυριαρχία προσπαθεί να μας κάνει να συνθηκολογήσουμε, να απολογηθούμε, να μερικοποιήσουμε το λόγο και τη δράση μας. Πιστεύουμε σε έναν άλλο κόσμο, έναν κόσμο αλληλεγγύης, ισότητας και αλληλοβοήθειας και αυτό δε γίνεται να πραγματοποιηθεί με συμβάσεις και συμφωνίες. Αυτή τη στιγμή είναι στοίχημα να συνδεθούν οι αγώνες, να συνολικοποιηθούν, να περάσουν από το αίτημα στη διεκδίκηση. Σίγουρα, στην προσπάθεια αυτή, η επίθεση τόσο ιδεολογική όσο και φυσική που συντελείται από την κυριαρχία είναι λυσσαλέα. Είναι ζητούμενο, λοιπόν των ίδιων των αγωνιζόμενων να επιλέξουν τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν στον αγώνα, τα μέσα που είναι ικανά τόσο να προστατέψουν όσους αγωνίζονται απέναντι στις ορδές των κατασταλτικών μηχανισμών όσο και να τους δώσουν τη δυνατότητα να διευρύνουν τα όρια της πάλης, να περάσουν στην αντεπίθεση. Η δίωξη των 4 αναρχικών για οπλοκατοχή είναι κομμάτι της απόπειρας να κατασταλούν όσοι παίρνουν θέση μάχης στον κοινωνικό – ταξικό πόλεμο, όσοι προτάσσουν τη ρήξη, την αυτοοργάνωση, τους αδιαμεσολάβητους αγώνες. Όσων αντιλαμβάνονται πως το μοναδικό ανάχωμα στην καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι ο ίδιος ο αγώνας και παλεύουν τόσο να τον διευρύνουν όσο και να του δώσουν χαρακτηριστικά αντιπαράθεσης και όχι συνθηκολόγησης, χαρακτηριστικά αντίστασης και όχι ζητιανιάς. Κάθε απόπειρα ενάντια στο κίνημα, τα μέσα και τους ανθρώπους του θα μας βρει απέναντί του.

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ 4 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΟΠΛΟΚΑΤΟΧΗ

επειδή συνελήφθησαν με 10 σημαίες μετά το τέλος της απεργιακής πορείας στις 25/9 στην Πάτρα